

Různé zprávy.

Anglický „Calvary journal“ z října 1930 uvádí váhy jezdecké výbroje a srovnává zatížení koně v roce 1918 a v r. 1930. Podařilo se snížit váhu, kterou nese jezdecký kůň na 113.5 kg, jak vidno z následujícího přehledu. Není však zcela jasno, jak bylo snížení dosaženo.

Váha nesená koněm v roce 1930 (libra = 453.6 g, oz = 28.35 g):

	lbs	ozs	kg
Přibližná váha jezdecké (průměr)	160	0	72.564
Na koni a u muže:			
a) výstroj, potřeby	15	4	6.926
b) zbraně (puška a šavle)	13	8	6.144
c) střelivo (60 ran vz. 303)	3	12	1.733
d) ostatní výzbroj	11	12½	5.378
e) záložní dávka	3	—	1.359
f) sedlo s příkrývkou	43	—	19.493
	250	4½	113.597

Koňské plynové masky v Americe. Po dobrém výsledku zkoušek doporučila dělostřelecká komise Spojených států zavedení plynových masek pro koňstvo. Masky byly zkoušeny u II. oddílu 16. polního dělostřeleckého pluku v době od 11. září 1928 do 1. listopadu 1929. Průměrně nosil kůň masku 2 hodiny, nejvýše pak 4 hodiny během jedné zkoušky. Nasazení masky s vycvičeným mužstvem a koňstvem trvalo 2¼ minuty, koně vesměs brzy masce přivykli a při pochodu v kroku nenastalo pozoruhodnější snížení výkonnosti. Za klusu se maska brzy zahřála a počala zvíře dusiti; podobně pů-

sobilo na masku i vlhké nebo deštivé počasí. Zkoušené masky budou před zavedením do armády podrobeny menší úpravě.

Cvičební řád jezdeckta sovětské armády: II. díl — boj. Nový Cvičební řád jezdeckta sovětské armády, II. díl, zdůrazňuje zejména soustředění sil na rozhodujícím místě. Podobně jako u pěchoty rozlišuje Cvičební řád 3 bitevní sledy, t. j. první sled, který váže nepřítele, druhý sled, určený pro rozhodný úder, a třetí sled, záloh, a to jak v útoku, tak i v obraně. Síla bojových sledů není přesně určena; udává jen, aby v útoku sled úderný nebyl slabší než polovina všech trup, a v obraně aby týž sled byl právě tak silný jako sled, který váže nepřítele; záloha nemusí překročit čtvrtinu všech trup; může tedy býti o něco silnější, než je udáno v Cvičebním řádě pro pěchotu (1/10). Půlpluky (korouhve) a eskadrony pluků nemají podle tohoto řádu zálohy. V obraně každá jednotka může býti rozčleněna v jeden anebo více bojových sledů. Sled úderný musí býti v obraně, kde je především určen k protiútoku, vždy pohotov, aby svůj úkol provedl výhradně na koni. Má k tomu účelu své vlastní palebné prostředky, zajišťuje se učeněním do hloubky jedním nebo více sledy. Cvičební řád uvádí semknutý, roztroušený a stupňovitý tvar. Malé jednotky, jako eskadrona, nemusí se rozčlenovati; tvoří při zteči jednu neb více bojových linií — sledů a zajišťují se

hlídkami. Provádějí úder na rozhodném místě všemi silami. V obraně drží jezdecký pluk úsek 1000 m široký a taktéž hluboký, při operacích na širokých frontách až do 4 km. Od pluku výše stavějí se v obraně zvláštní přední stráž, a to na frontu jedné eskadrony, které váží nepřítele, v síle obyčejně jednoho družstva s rychlopalnými puškami a jedno polodružstvo s šavlemi, v boku v téže síle někdy až v síle jedné čety s těžkým kulometem. Vzdálenost předních stráží od hlavní linie odporu je určeno $1\frac{1}{2}$ až 2 km. Určuje se jeden velitel předních stráží.

Pěchota přidělená jezdecktvu přiděluje se vzhledem k její bojové schopnosti především sledu, který váže nepřítele, někdy i údernému sledu, když je třeba provést průlom v nějaké opevněné části nepřítele, nebo když jsou po

ruce prostředky pro rychlý přesun do směru hlavního útoku. — Obrněná auta mají za úkol: samostatně prováděti nenadálé rychlé útoky, společně působiti při průzkumu a při pochodovém zajištění, podporovati menší oddíly při držení důležitých bodů až do příchodu větších sil, udržovati řádné spojení mezi odloučenými, bojovými skupinami, ničení menších organizací a vésti boj s nepřátelskými obrněnými auty. Jedna četa obrněných aut má býti nejméně přidělena jedné eskadroně a jeden oddíl (eskadrona) celému jezdeckému pluku. — Tanků, u kterých se počítá s rychlostí 10—15 km/hod., používá se nejméně v síle 1 čety; v boji proti nepřátelským protitankovým prostředkům musí jezdecktvo své tanky podporovati a terén, který získají, rychle obsaditi živými silami.

V. K.

Bibliografie.

a) Spisy:

D'Amonville, cdt.: Tradition et progrès. Cavalerie d'hier. — Cavalerie d'aujourd'hui. — Cavalerie de demain. Paris 1931. (Berger.) Str. 48. Za 3 fr.

Budennyj S.: Krasnaja konnica. Leningrad 1930. Str. 115. Gos. Izd.

Desangles, cdt.: Guide de l'officier mitrailleur de cavalerie. Paříž 1930. Nákl. vlastním. Za 12.65 fr. Chèque postal 88—49.

Equipment Regulations. Part II. London 1930. Stat. Office. Za 2 Sh.

De Fornel de la Laurencia: La division de cavalerie. Paris 1931.

v. François Herman: Husarenritt des 1. Armee Korps nach Druskieniki. Zwölf Tage Kriegsgeschichte. Berlin 1931. (Festland-Verlag.)

Gorichon-Baillet: L'équitation pratique. Le cavalier sans maître. Paris 1930. (Bailliére.)

Chodowicki J., mjr.: Przystępny podręcznik jezdcki. Varšava 1930. (WJNW.)

Jaksch Bruno: Jezdec a kůň. Praha 1930. (Nákl. vlastním.)

Mikulín Vladimír: Polevaja služba konnicy v primierach. I. Taktika českaja razviedka i marši. Moskva 1930. Gosizd. Za 1.30 Rb.

Max de Percis de Seilh: Equitation, vue par un Beauchesnik. Saumur 1930. (Alfred Gondron.)

Pragłowski S., mjr.: Taktyczne ćwiczenia kawalerji. Varšava 1927. (WJNW.)

Règlement de cavalerie. Première partie: Préparation technique. Paris 1930. Deuxième partie: Emploi de la cavalerie. Paris 1931. (Lavauzelle.) Rec. Bulletin belge, roč. XI (1930), Nov., str. 207. (Bibliogr.)

Rukovodstvo po bojevoj podgotovkie konnicy R. K. K. A. Moskva 1930. (Gosizd.)

Senator Max, Dr.: Reitsport. Stuttgart 1930. (Schickart.)

Schelle Theo: Das Reitsportbuch. Stuttgart 1930. Str. 173. (Dieck.) Za 5 Mk.

Newman Bernard: The Cavalry Goes Through. New York 1930. Str. 276.

Taggart Mac, pplk.: Stall und Sattel, der Bruch mit Vorurteilen. Berlin 1931. (Verlag Pau Parey.) Za 18 Mk. Rec. Mil. Woch., roč. 115, čís. 28, sl. 1101 a D. W., roč. IV, čís. 8, str. 205.

Takher-E d-Din, gen.: Les opérations du corps de cavalerie turque pendant la guerre de l'indépendance. Trad. Paris 1928. (Berger.)

Vierchovskij Boris: Polevaja služba riadovogo bojca-kavalerista. Moskva 1930. (Gosizd.) Str. 79.

Vierchovskij Boris: Nočnyje diejstva konnicy. Moskva-Leningrad 1929.

Wriedt Chr.: Biologische Essays über Pferdezucht und Pferderassen. Berlin 1929. (Parey.)